

ALEKSANDER DUMAS ZVEŠTOBA DO GROBA (LA DAME DE MONSOREAU)

95

III. SAINT LUCOV PROJEKT.

Po obedu je Monsoreau vzel svojega novega prijatelja izpod roke in ga povedel iz dvora. «Zelo sem srečen, da sem vas tukaj našel,» mu pravi, «ker me meridorska tišina zelo vznemirja.» Lepo, odgovarja Saint Luc, pa kaj nimate svoje gospe. Kar se mene tiče, bi mi v njenem društvu tišina ne bila prav nič na potu! «No, ne pravim, da ne, pristaja Monsoreau in se ugrizne v ustne, ali vsejedno prav drago mi je, da sem vas tukaj našel.» Gospod, pravi Saint Luc in si čisti zobe z majhno zlato čačkalico, «vi ste zares zelo ljubeznivi, ali jaz vam vsejedno ne verujem, da bi se mogli dolgočasit s takšno ženo in v tako lepi okolici.» «Da, jaz sem vsaj polovico svojega življenja prevel v šumi.» «No, to je razlog več, da vam nikakor ni dolgčas, in tudi meni se zdi, da se vedno bolj navajam na gozd. Glejte, kako divno je to zelenje okrog nas! Vem, da bom obupan, ko bom moral oditi. In to ni več daleč. Zakaj hočete od tod?» «Pj. gospod, saj veste, človek ni gospodar svoje usode! Listič si, ki ga veter nosi, koder hoče. Vi ste zelo srečni! Srečen, po čemu to sodite?» «Ker smete ostati, kjer hočete, ker ste sam svoj gospodar, ker smete ostati pod to divno streho!» «Da, pa tudi jaz brez dvoma ne bom dolgo ostal tukaj.» «Pa se ne motite?» «Ne, pravi Monsoreau. Ne, jaz pa vendar le nisem tako navdušen za ta lep park, kakor vi.» «Kaj ste izvolili reči?» vpraša Saint Luc. «Zdi se, da vi parku ne zavirate, kaj? In zakaj?» «Ker se mi zdi povsem sigurno!» «Kaj je nesigurno?» pravi Saint Luc, ki je polavoma spravljal Monsoreaua, kjer ga je hotel imeti. «Pa menda le zato, če vas prav razumem, ker vam je tukaj preliho in preveč samotno.» «Ne mislim haš zaradi tega, mislim celo, da se tukaj najde celo večših družba.» «Ne, tu se motite. Semkaj ne zahaja prav nijedna živa duša, kakor sem vam že popreje rekel.» «Je li mogoče?» «Tako je.» «Torej niti vi ne sprejemate poseta od časa do časa?» «Odkar sem tukaj, nisem sprejel ni jednega poseta.» Pa niti z angerskega dvora vojvodskega ne prihaja nikdo semkaj? Morda izjemoma kakšen plemič?» «Briš nje!» «Torej tudi v tem pogledu se varam!» trpko vsikne Monsoreau. «Da, varate se. Pa da se vrnemo na ono, kar ste popreje rekli.

Park torej da ni sigurno? Ali so morda v njem medvedji ali volčje? Jaz jih doslej še nisem videl.» «Ne, nanje ne mislim!» «Torej na razbojnike?» «Morda. Recite mi, in oprostite vprašanje, gospa de Saint Luc je vendar lepota. Je li, in sami jo smatrate za lepoto?» «To priznam.» «Pa kadar se šeta po parku, jo spremljate?» «Vedno!» «Ali samo skoraj vedno?» «Pa kam za vrata merite s svojim izpraševanjem?» «O, bože moj, ničesar ne nameravam s tem, dragi gospod! Samo rekli so mi, da se neki možakar plazil taino po našem grmovju.» «Neki možakar? In kdo naj prihaja zaradi one žene semkaj?» «Čujte torej, da vam vse priznam. Jaz ne mislim, da se to godi zaradi vaše žene.» «Ampak?» «Bojim se nasprotno, da se to godi zaradi Diane.» «In vi zares mislite, da je kdo prišel v park?» «Ne samo da mislim, ampak sem ga celo sam videl.» «Samega?» «Ne, ampak z gospo de Monsoreau, s svojo lastno ženo!» «Kdaj?» «Včeraj!» «In kje?» «Glejte, tam na levo!» In Monsoreau povede svojega prijatelja proti mestu, kjer je včeraj opazoval parček, od daleč. «Res,» pravi Saint Luc, zid je na tem mestu precej pokrdoman. Reči moram gospodu baronu, da ga da popraviti.» «In ali imate sum na koga?» vprašuje Monsoreau, Saint Luc se globoko zamisli, razmišlja, Monsoreau pa nestrno pričakuje izid tega dolgotrajnega premišljanja, gleda svojega prijatelja, ter prestopa z noge na nogo. «No, kaj mislite!» končno požuri. «Sto vragov, ne morem si domisliti, ne morem sumnjati nikogar, razven...» «Razven koga?» hlastno vpraša Monsoreau. «Razven vas!» pravi Saint Luc šegačo. «Vi se šaljite, dragi grof!» pravi osumnjeno de Monsoreau. «Zares, šalim se. Pričetkom svojega zakona sem tudi jaz tako delal!» «Pa nehaite vendar, vi mi nočete povedati. Priznajte, dragi prijatelj! Ali ne bojte se, v meni je dovolj srčnosti. Pomagajte mi iskati. Kar prosim, je zame neizmerna usluga.» «Saint Luc se popraska za ušesom, potem odvrne: «Samo na vas pada moja sumnja.» «Ne rogate se mi, vzemite to stvar resno, kakor jo jemljem jaz, zame je to izvanredno važno.» «No, pa naj bo. Pa če je stvar takšna, kako pride ta tuje semkaj?» «E, taino!» «Često?» «Njegovi koraki so pustili sledove v drobnem pesku pod zidom. Poglejte sami!» «Jstina je.» «Niste li nikdar zaznali tega, kar vam sedaj kažem?» «O, klikne Saint Luc, «slutil sem!» «No torej, pravi Monsoreau splešeno, «torej kaj?» «Nisem se za to mnogo brigal, ker sem vedno mislil, da je to vaš sled.» «Pa če vam pravim, da jaz to nisem!» «Potem je že kedo drugi!» Vrhovni mojster lova tako preteče pogleda Saint Luca, da bi se vsakdo drugi ustrašil, ali ta ravnodušno vzdrži pogled.

Ali Monsoreau misli drugam. «Oh! prav končno tako bolešno, da se oglasi še Saint Luc z opazko: «Kaj pa, nekaj mi je prišlo na misel...» «No, kaj?» vprašuje Monsoreau. «Kaj pa, če bi to bil vojvoda d'Anjou?» «Na to sem tudi jaz ves čas mislil!» pravi Monsoreau, «ali sem stvar raziskoval in sem prišel do uverjenja, da vojvoda to ne more biti!» «E, gospod vojvoda je zelo lokav!» «Da, ali vsejedno on ni bil tukaj, jaz to vem!» «Vi vedno pravite, kaj ni, a od mene hočete ozvedeti, kaj je!» «Povsem naravno, vi stanujete v dvoru in bi mogli kaj vedeti, kaj je in kaj ni.» «Čakajte!» pravi Saint Luc. «Ali ga imate?» «Jedna misel mi je prišla. Ako to niste bili vi, ako to ni bil vojvoda, potem ostane le še tretja možnost. Da bi to bil jaz!» «Vi?» «Zakaj ne?» «Vi da ste s konjem prihajali od zunaj do parka, in čez zid, ko vendar lahko pridete s te strani?» «Da, ali jaz imam svoje muhe!» «In vi bi pobegnili, ko ste mene ugledali na vrhu zida?» «E, pa še pri manjšem strahu bi kedo pobegnili!» «Vi ste torej storili nekaj slabega?» vpraša grof z rastočo jezo. «Ne taino, da ne!» ravnodušno odgovori Saint Luc. «Vi se torej rogate meni, in to že cele četrt ure!» Saint Luc potegne svojo uro, potem grozno pogleda Monsoreaua in pravi s povdankom, ledeno: «Varate se!...» te besede pa s takšnim izrazom, da je Monsoreau kar obstal na mestu, Saint Luc pravi vedno jednako mirno: «Ne četrt ure, samo deset minut govoriva.» «Vi me žalite, grof!» «Vi ste mene žalili s svojim krvniškim izpraševanjem!» «Torej sedaj vidim jasno!» «No, prava reč, ob desetih predpoldne!» «Vidim, da ste vi v sporazumu s kukavico, z izdajalcem, katerega včera nisem mogel usmrtiti!» «Bože moj, to je moj prijatelj!» klikne Saint Luc. «Potem ubijem vas mesto njeja!» zavpije besno Monsoreau. «V lastni hiši? In nenadoma, še opozoriti me ne boste popreje?» vprašuje zasmehljivo Saint Luc. «Mislite, da se bom obotavljal, če treba lopova ubiti?» vrešči Monsoreau ves iz sebe. «O, gospod de Monsoreau, kako slabo ste vzgojeni!» mu pomilovalno pravi Saint Luc in ga še bolj izziva s svojim mirom in zasmehom. «Vidite, drugovanje s šumsko divjačino vas je povsem pokvarilo, čisto njihove navade imate! Fej!» «Vi torej ne vidite, da sem besen?» pravi Monsoreau in se prekrižanih rok in spačenega lica postavi pred Saint Luca. «O, vidim, da se vam pačenje ne poda. Strašno izgledate!» Grof se kar zapeni gnjeva in nograbi za ročaj meča. «Čuvajte se!» ga opozarja Saint Luc. «Ne izzivajte vi mene! Vas samega kliknem za svedoka, da sem jaz povsem miren!» «Da, bedak, izdajalec, pobalin, izzivam te! Oklofutam te! Potegni!» vrešči Monsoreau in skače okrog nasprotnika. «Bodite tako prijazni, prijatelj, ga poprosi Saint Luc, potrudite se na ono stran zidu, tam bova na nevtralnih tleh, da se pomeniva!» «Kaj to meni mar!» klikne grof. «Pa je meni mar! Ne želim vas usmrtiti na vaših lastnih tleh!» «Dobro torej!» pravi Monsoreau, se sili k miru, stopi k zidu in se popne nanj, ter skoči na drugo stran.

Vsak Jugoslovčan mora poznati svojo domovino! Vse, kar moraš vedeti, dobiš v knjigi Melik: **Jugoslavija** Celotno delo s'ane na slabšem papirju Din 110 na holjsem Din 140 brez poštnine Prodaja se v knjižarni Tiskovne Zadruga v Ljubljani Prešernova ulica 54 nasproti glavne pošte

Priporočamo novo izdajo Janko Kersnikov romanov **Cyclamen** Broš. 22 Din, vez. 27 Din, pošl. 1-25 Din **Agitator** Broš. 18 Din, vez. 23 Din, pošl. 1-25 Din Izdala jih je Tiskovna zadruga v Ljubljani

Ažurira in entla

volno v vseh barvah 24

Toni Jager-Cerne

Ljubljana, Dvorni trg št. 1.

Jasna zahvala.

Podpisana izreka tem potom najglobokejšo zahvalo za veliko požrtvovalnost in trud o prilik težke operacije in lečenja posledic vsemu osebju ženske bolnice v Ljubljani posebno pa se zahvaljujem gg. prof. dr. Zalokarju, dr. Cizelju, dr. Zajcu in dr. Arhu, da so me rešili sigurne smrti in tako oteli mater otrokom. Zahvaljujem se tudi z. sestram za ljubezljivo postrežbo in tolažbo.

Torica Eržen

soproga davčnega asistenta Gor. Logatec.

20/III

Velika izbira svile za plesno sezono!
Prodaja do konca meseca
po nanovo znižanih cenah
Cena do china prej m 79 Din sedaj m 63 Din
Cena do china prej m 110 Din sedaj m 85 Din
Vedno novosti! 77-11
N. Šinković nasl. K. Soss
Ljubljana, Mestni trg 19

Najnovejši modeli
varnokrat došli v modnem salonu
Stach'y-Maške Ljubljana
Zidovska ulica 3
Cene nizke. - Preoblikanje in predelanje se izvaja točno.

Automobilisti!
Vse mnogotere prijatelje avtomobilov in velikih avtomobilov francoskih znamk v Ljubljani, da mi je sveto na znanje „Renault“ Paris, podelila svoje zastopstvo za vse Slovenijo. Vsa vprašanja, informacije in naročila sprejema generalni zastopnik:
E. Malhappe
Ljubljana, Krekov trg 10. 1266-a

Kranjčica in posojilnica v Smarju pri Jelšah
ima svoj
redni občni zbor
v torek, dne 14. aprila 1925 ob 15. pop. v lastni pisarni.

DNEVNI RED:
1. Poročilo načelstva.
2. Letni račun 1924.
3. Poraba čistega dobička.
4. Volitev:
a) načelstva,
b) nadzorstva.
5. Slučajnosti.
Ob nesklepnosti se bo vršil drug občni zbor eno uro kasneje z istim dnevnim redom, v istem prostoru ob vsakem številu udeležencev.
Načelnik: H. ŠUMER.

Brez posebnega obvestila. 1302-a
Neizprosna usoda nam je danes ob 1/4. zjutraj po dolgi, mučni boleznini vzel našo najljubšo, predoro mamico, stari mamico, taško itd., gospo
Jeanetto Jak roj. Debevec
staro 70 let.
Pogreb nenadomestljive pokojnice bo v torek, 17. t. m. ob polu štirih popoldne iz h.še žalosti, Gadišče 15, na pokopališče pri Sv. Križu.
Sv. maša zadušnica bo darovana dne 18. t. m. ob 8. zjutraj v cerkvi Marijinega Oznanjenja.
V Ljubljani, dne 15. marca 1925.
Globoko žalujoči rodbini Jak-Škalov.

Vsem, ki hočejo dobro kavo piti, priporočamo izvrstno našo pravo domačo **Kolinsko cikorkijo.**

Samo Din 250
zelo trnežen gumijev
dežni plašč.
Isi boljši vrste Din 293, najfinjši Din 480 se dobivajo v Prvi gorenjski 1301-a razpošiljalni
IVAN SAVNIK, Kranj 200
Iskate se razen tega opet vse vrste namiznih kupa po zelo nizkih cenah. Zahvalite se za to!

z Pariza in Londona
1301-a
Kupite knjigo
je objavljena s 16. marca 1925.
ZAGREB, Ljubljana, Zagreb
FRANCOSKA KNJIŽARNA

Globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem žalostno vest, da je naša srčnoljubljena, nepozabna soproga, hčerka, sestra, svakinja in teta, gospa
Tončka Škrdla
soproga višjega nadzor. drž. izlez.
včeraj, dne 15. t. m., po mučni boleznini, v 57. letu starosti neadoma preminila.
Pogreb blage pokojnice se bo vršil v torek, dne 17. t. m. ob eni četrti na 6. uri pop. iz hiše žalosti, Kavtelijska ul. 7 na pokopališču k Sv. Križu.
LJUBLJANA, 16. marca 1925.

Globoko žalujoči ostali.
Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Naša ljuba sestra, svakinja, teta
Boža Jezovšek
je bila rešena dolgoletnega, vdano prenehanega ljubljenja v nedeljo dne 15. t. m.
Pogreb bo v torek 17. t. m. ob pol 16. u. javne bolnice v Celju, na mestno pokopališče.
Mala Zdobček, Mitica, Anka sestre
Vladimir, brat
Mirko Zdobček, svak
Dusan, Marjan, nečaka.
Brez posebnega obvestila.

Za pomladansko sezijo

se priporočam s svojim solidnim in natančnim delom po zmernih cenah
ANTE PREZELJ, krojač
Ljubljana, Gosposvetska c. 16 (dvorišče)

Samo 135 dinarjev

velja ta hiša v Mariboru z električno razsvetljavo, vodovod, velik vrt, veliko prosto stanovanje, opr. mlinco s poh. šivom, kuhinja, opremljena s kuhinjsko posodo, dva lokala, pripravnica za trgovino s stelažami in pudlini. — Fojanilla pod „Fortuna“ na Al. Ma. Company, Ljublj. na. Za odgovor je prilož. št. 2 Din 1306.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Vsak Jugoslovčan mora poznati svojo domovino! Vse, kar moraš vedeti, dobiš v knjigi

MELIK, JUGOSLAVIJA
Celotno delo stane na slabšem papirju Din 110— na holjsem Din 140— hr. z poštnino
Prodaja se v knjižarni TISKOVNE ZADRUGE v LJUBLJANI, Prešernova ul. 54 nasproti glavne pošte

Ljudske knjižnice
opozarjamo
na najnovejšo zvezko zbirke
„Prosveti in zabavi“:
Paškin-Prijatelj, Kapetanova hči. Povest. Broš. 24 Din, vez. 29 Din, po pošti 1-25 Din več.
Budai Andrej, Križev pot Petra Kupljenika. Povest. Broš. 17 Din, vez. 22 Din, po pošti 1-25 Din več.
Kersnik Janko, Cyclamen. Roman. Broš. 22 Din, vez. 27 Din, po pošti 1-25 Din več.
Kersnik Janko, Agitator. Roman. Broš. 18 Din, vez. 23 Din, po pošti 1-25 Din več.
Zeyer-Bradač, Tri legende o razpetu. Vez. 20 Din, po pošti 1-25 Din več.
Naročila sprejema:
Tiskovna zadruga v Ljubljani.
Prešernova ulica 54.

Ferdo Primožič
parketar in mizarški mojster
LJUBLJANA, Trnovski pristan 4
se priporoča za dohovo in polaganje brastovih in bukovih parket, popravljanje in struženje starih podov in vsa v mizarstvo stroko spadajoča dela
2592

Potnika
za Jugoslavijo, pred vsem dobro vpeljana v Slovenijo, sprejme takoj tovarna pod ugodnimi pogoji. Ponudbe je nasloviti na upravo „Jutra“ pod „Švicarske vezence.“
1396-a